

Esquiografías

Dores Tembrás

Formas de citación recomendadas

1 | Por referencia a esta publicación electrónica*

TEMBRÁS, DORES (2012 [2009]). “Esquiografías”. *Galicia Hoxe. “Revista das Letras”*: 793 (29 de outubro). Reedición en poesiagalega.org. *Arquivo de poéticas contemporáneas na cultura*.
<<http://www.poesiagalega.org/arquivo/ficha/f/1863>>.

2 | Por referencia á publicación orixinal

TEMBRÁS, DORES (2009). “Esquiografías”. *Galicia Hoxe. “Revista das Letras”*: 793 (29 de outubro).

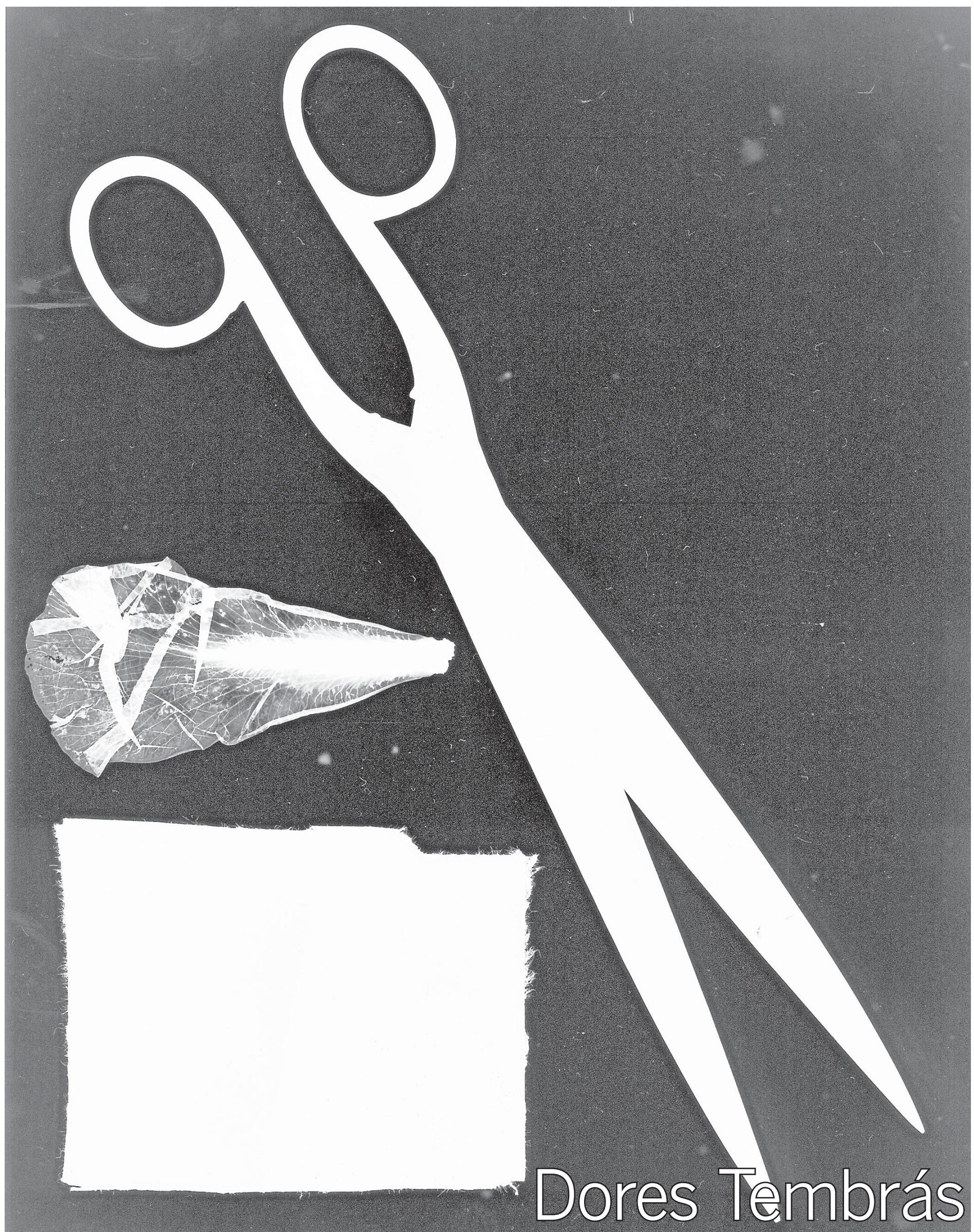
* Edición dispoñible desde o 15 de febreiro de 2012 a partir dalgunha das tres vías seguintes: 1) arquivo facilitado polo autor/a ou editor/a, 2) documento existente en repositorios institucionais de acceso público, 3) copia dixitalizada polo equipo de poesiagalega.org coas autorizacións pertinentes cando así o demanda a lexislación sobre dereitos de autor. En relación coa primeira alternativa, podería haber diferenzas, xurdidas xa durante o proceso de edición orixinal, entre este texto en pdf e o realmente publicado no seu día. O GAAP e o equipo do proxecto agradecen a colaboración de autores e editores.

© O copyright dos documentos publicados en poesiagalega.org pertence aos seus autores e/ou editores orixinais.

29 OUTUBRO DO 2009 - NÚMERO 793

RCL

REVISTA
DAS
LETRAS

Dores Tembrás

ES- .quía- gra- fías

Dores Tembrás

Henry Talbot, un dos pais da fotografía, inspira este traballo de Dores Tembrás que publica Revista das Letras. Textos que reflecten a “fascinación” da autora pola obra de Talbot, pola “beleza e estética dos seus experimentos, calotipos e esquiografías” –ilustracións dos obxectos a través das súas sombras-, e propoñen ademais unha reflexión sobre “o papel-sentimento-emoción do creador, a soidade más íntima nesa éxtase, o momento que non se pode compartir, o individuo máis individuo ca nunca”. Tembrás, (Bergondiño, A Coruña, 1979), filóloga e especialista na obra de Alejandra Pizarnik, cativou a crítica co seu primeiro poemario, *O pouso do fume*, editado por Espiral Maior, un percorrido pola memoria da infancia na aldea, pola “historia do que somos”, a “orixe”, no que a autora condensa as emocións e o recordo dun mundo que se vai en evocadoras imaxes e versos mínimos, dunha sinxeleza fragmentada e capaz de calarnos fondo. *Esquiografías* revela esa mesma voz poética. “Levedades do cloruro / a riscarme a pel / e ti / tan exacto / que non albiscas / o desexo / do positivo”.

Benquerido Henry,

*non son Contance. Quero contarche que os teus últimos calotipos me acompañan,
fascinada como estou desta maxia practicada entre catalizadores e cloruro de prata.
Aínda non me explico que Daguerre sexa más famoso ca ti. Túas as sombras verda-
deiras en papeis lavados con sal. Teus os fieitos negativados. As miñas mans, agora
túas.*

inventaches a caixa
funil de sombra
cadaleito de luz

coma co leite callado

para o negativo

tronada
fotoquímica

experimentas
certeza
almidonada de encaixe

mans que arrollaron
fragmento
de perfecta caligrafía
non sospeitas
a Pusher en Nottingham
bordando
sombra de tul
para ti
ou luz estancada

e es
sedimento de cobre
inflorescencia
en caixa metálica
dente de león
ou tirafondo
a oxidar o papel
que treme

non é o regato a extinguirse
en negativo
perspectiva horizontal
buxo seco
ou espiño
en papel salgado

Talbot
osma pola Ofelia
aínda nena
coroa de primulas
retida
en lente convexa

procurabas para min
cristais pintados
lonxe
efémero
bafo na lente do peito
ou hedra

tarde aquecida
de alento na caluga
amor

levedades de cloruro
a riscarme a pel
e ti
tan exacto
que non albiscas
o desexo
do positivo

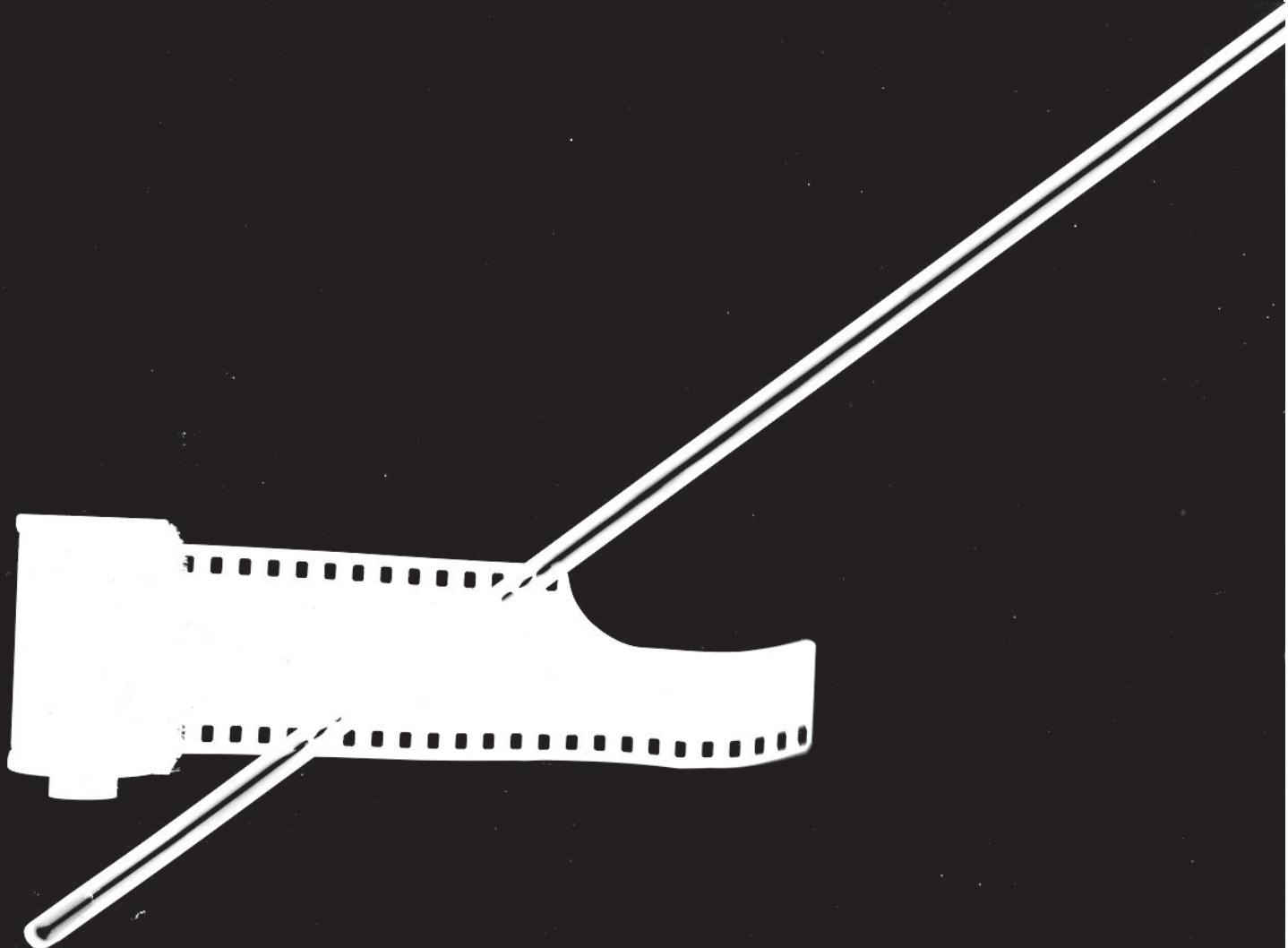

non entedes
nestes días
todo me sobra

prenso
ás de insecto
e fágome entomólogo
para capturar o voo
prolongación do ar

avelaíña
ou cabalo do demo

convírtome en fósil
sen ti

na lentura do silencio

pluma

en lente vermella

alfinete

ou película

percutindo

os teus inventos

neste cuarto escuro

así

atrás de ti

expónome

á luz

trinta segundos

a túa latencia

revelando

mofo no obxectivo

